लिड्र

की तिंकामी यजे जिल्लं को खससुद्भवम् ॥ भनुमार यकामसु लिल्लं लोहमयं सदा। सदा सीसमयं लिल्लमायुष्कामी विषेत् नरः॥"

इति मत्युक्त सम्झातका ॥
"स्थिर जब्दी प्रदे हमें राजतं चैव राज्यदम्।
प्रजाद द्वितरं राष्ट्रं तास्त्रमायु: प्रवह नम्॥
विदेवकारणं कांस्यं रीतिजं प्रजाप्तम्।
रोगन्नं सेसकं लिङ्गमायसं प्रजाप्तम्॥
व्यक्ष जैहमयं लिङ्गं कुछरोगच्यावहम्।
विलोहसम्भवं लिङ्गं विज्ञानं प्रति सिह्निदम्॥"

इति लच्याससुध्यः ॥
"श्रीप्रदं वच्चं लिङ्गं भितानं सर्वेतिह्वदम् ।
घातुनं धनदं साचाहात्वं भीगसिह्वदम् ॥"

्रति लिङ्गपुरागम्॥ "गन्धपुष्यमयं लिङ्गं तथात्रादिविनिकीतम्। कल्रीसम्भवं लिङ्गं धनाकाङ्गी प्रपूज्येत् । लिङ्गं गोरोचनोत्यच कपनामसु पूजयेत्। कान्तिकामस्तु सततं लिङ्गं कुकूमसमावम् ॥ चतागुरसमुद्धतं महाबुद्धिववंद्वेनम्। धारवापातिरं विङ्गं कथागुरुससुद्भवम् । यचकर्मसम्भातम्।" इति कालोत्तरः॥ "पार्थिवे प्रिवपूजायां सर्व्यसिद्धियुती भवेत्। यावारी शिवपूजायां दिगुगं फलमीरितम् ॥ खर्णे लिल्ले च पूजायां प्रज्ञां नाप्रनं सतम्। सर्विसिद्धीत्ररो रीये पतं तसाचतुर्गंगम्। साम्बे पृष्टिं विजानीयात् कांखे च धनसंच्यः। गङ्गायाच लचगुर्व लाचायां रोगवान भवेत ॥ स्माटिने चर्वसिद्धिः स्वात्तया मर्कते प्रिये। लीहितिङ्गे रिपोनीशः कामदं भसालिङ्गकम्। वालुकायां काम्यसिद्धिग्रीसये रिपु हिंसनम्। सर्वितिङ्गस्य माष्टातां धक्नकामार्थमोत्तदम्॥"

इति मालकामेदतके १२ पटलः ॥
"बचा संपूजयेतिकं लिक्नं ग्रीलमयं मुभम् ।
तस्य संपूजनात्तेन प्राप्तं बच्चत्वमुत्तमम् ॥
इन्द्रगीकमयं लिक्नं विष्युः समर्चयेत् सदा ।
विश्वालं प्राप्तवान् तेन सीव्युट्भृतेकपालकः ॥
स्काटिकं निमेलं लिक्नं विष्योवेश्यचेयेत् सदा ।
तेन तह्वयेलं हि प्राप्तं तेजीवलान्तितम् ॥"

इति वट्कमेहीपिकाध्वधिवधर्मः ॥
"पूज्येत् पार्थवे तिङ्के पावास्तिङ्गकिश्यवा ।
स्वर्गतिङ्केश्यवा देवि रौधि तान्ते च कांस्त्रके ॥
पारदे वाय गङ्गायां स्काटिके मरंकतिश्रिष वा।
कार्यमंदे तीष्टांकङ्के मस्कानिकातिलङ्गके ॥
बासुकाविकाते तिङ्के गोमये वाय पूज्येत्।
संस्कारेब विना देवि पाषासाही व पूज्येत्॥"

इति मास्त्राभिदतन्त्रे ७ घटनाः ॥ इति प्रिवितङ्गिकी श्राम्य । ॥ ॥ अथ प्रिवितङ्गके स्थारः ।

"संस्कारण प्रवच्छामि विशेष रण यहवेत् ॥ रौत्राण सर्वातिङ्गण सर्वेषाचे विधाय च। तसादुचोच्य तस्तिङ्गं दुग्धमध्ये दिवचयम्। चामकेव सापित्वा सास्त्रकृतं प्रमूणयेत्॥ बोड्ग्रेनोपचारेण वेदालु पार्वती यजेत्। तसादुत्तोच्य तिस्त ग्रिंगा संस्कारमाचरेत् सुघी: ॥" पूर्वोक्तवचने: फलविभेषकामनया नानाविध-लिङ्गपूर्वोक्ता सा च पूजा। "लिङ्गं सुलच्यां कुर्यात्ताजेसिङ्गमलच्याम्। देघ्यंद्योने भवेद्वाधिरधिके ग्रञ्जवर्द्धनम् ॥ मानद्द्योने विनाग्रः स्थादधिके च ग्रिमुच्यः। विद्यारे चाधिके द्योने राष्ट्रनाग्रो भवेद्ध्रवम् ॥ पीठद्देश्येने तु दारितं प्रशिचीने कुलच्यः। मञ्चस्वविद्योने च राचां राष्ट्रच नग्नति। तस्मात् सर्वप्रयोने लिङ्गं कुर्यात् सुलच्यम्॥" द्यादिना सुलच्यालङ्क्येव फलदाळ्लसक्तम्। इति माळकाभेदतन्त्रे ७ पटलः॥

देखुवाच । "इन्त्रिये रिहतो देव: श्रूचक्टप: सदाग्निव: । खाकारी नास्ति देवस्य किंतस्य पूजने फलम्॥

शिव उवाच । '
प्रेते पूजा महेशानि कहाचित्रास्ति पार्कती ।
कहस्य परमेशानि रोही श्रक्तिरितोरिता ॥
रोही तु परमेशानि व्याद्या कुक्छिलनी भवेत् ।
वर्तते परमेशानि व्याद्या कुक्छिलनी भवेत् ।
वर्तते परमेशानि व्याविष्णिश्वाक्तिका ॥
सार्क्षेत्रिक्तवाकारी शिवं वेष्टा सहा स्थिता ।
श्रक्तिं विना महेशानि प्रेतलं तस्य निश्चितम् ॥
श्रक्तिं वेगामाचेण कम्मक्तिं सहाश्चिदः ।
स्थतस्योगमाचेण कम्मक्तिं सहाश्चिदः ।
स्थतस्य महेशानि पूज्येक्टिविज्ञकम् ॥"

इति सम्मिक्तिम्यिक्तिम्यू विकासिक्या

देशुवाच।
"तिज्ञप्रमासं देवेग्र कथयख मिय प्रभी।
पार्थिवे च ग्रिलादौ च विग्रेषो यच यो भवेत्॥
श्रीश्रिव उदाच।

ज्ञास्य उपाय।
च्हितकातोलकं याद्यमध्या तोलकड्डयम्।
स्तरम्बन्न क्रुन्तीत कदाचिद्यि पार्वित ॥"
इति साह्यकामेदतन्त्रे ७ पटलः॥

याप च।

"स्तिकातीलकं यास्त्रमयवा तीलकह्वयम्।
चिद्धनस्य प्रमाश्चिन घटनं कार्येट्व्यः॥
स्वाङ्ग्रस्य समावन्तु ज्ञाता लिङ्गं प्रपूत्रयेत्।
स्टादिलिङ्गयटने प्रमाखं परिकीर्भितम्।
प्रमास्त्रमयाप्रीति सम्बाधा नेत्तदस्यथा॥"

इति घट्क के दौषिका छति विश्व वादतन्त्रम् ॥
"तिक् वेदा तथा पीठे वसस्व विषातनात्। समस्व विकानीया जिस्त्र जीकरण क्विद्म्॥"
इति कालो तदः॥

क्तिकामेदेन बांचवादीनां पूजापलस्य प्रश्-सत्वं यथा,--

साल यथा,—
"चतुर्धा पार्थितं सिक्कं स्तृत्वामिरेन पार्विति।
युक्तं रक्तं तथा पीतं तथाच परमेश्वरि॥
युक्तमु जास्रवे भूकं चित्रये रक्तमियते।
पीतन्तु वे स्वजातौ स्थात् व्यक्षं भूद्रे प्रकीर्ति-

तम्।"

तथा।

"शुक्तं हि पार्थिवं लिङ्गं निक्नाय यस्तु पूज्येत्।
स एव परमेशानि चिवर्ग पलभाग्भवेत्॥
चित्रयस्तु वरारोष्टे रक्तं निक्नाय पार्थिवम्।
पूज्येत् सततं यस्तु चिवर्ग पलमाप्त्रयात्॥
हरितं पार्थिवं देवि ! निक्नाय यस्तु पूज्येत्।
स च वैग्र्यो महिशानि ! चिवर्ग पलभाग्भवेत्॥
लच्चं हि पार्थिवं लिङ्गं निक्नाय यस्तु पूज्येत्।
स गूदः परमेशानि ! चिवर्ग पलभाग्भवेत्॥
हति लिङ्गाचैनतन्ते ३ पटलः ॥ ॥

"श्राह्मी च प्रकेशप्ति ।

"प्रिलादो च महेग्रानि! स्यूलस फलदायकम्। स्र् अक्षुष्ठमानं देवेग्रि! यहा चेमादिमानकम्। क्रमेख देवदेवेग्रि! फलं वहुविधं कमेत्। स्यूलात् स्यूलतरं लिङ्गं कनाचं परमेश्वरि!॥ पूजनाहारसाहेवि! फलं वहुविधं स्ट्रतम्॥" स्यूलात् स्यूलमिति पार्थिविजङ्गेतरपरम्। स्वतिकातोलकमिति विश्वेषवचनात्। ग्रिला-स्पाटिकमरकतादीनां पश्चिषविरसमुक्तं यथा.—

"प्रवित्तक्षस्य यक्षानं तक्षानं दक्षस्ययो:। योन्ययमपि यक्षानं तद्धोशिप तथा भवेत्।"

हति (लङ्गप्रायम् ॥
"लङ्गस्य यादिवक्तारः परियाहोशिप तादमः।
लिङ्गस्य दिगुवा देवी योनिकाद्वं सिमता ॥
कुर्व्यौताङ्गुरुतो इस्यं न कदाचिद्पि कचित्।
रमादिग्रिवनिकायो मानमिकावग्राह्यदे॥"

इति तन्त्रान्तरम् । तिङ्गबुत्पत्तिर्येथा,— "च्याकार्या विङ्गमित्राहुः एथिवी तस्य पीठिका।

चातयः चर्चदेवानां त्रयमासिङ्गस्चते ॥" इति खान्देपुरायम् ॥

तिङ्गमिहमा यथा,—

श्वि उवाच।

"न तुष्यान्यार्चती/भीयां प्रव्यधूपनिवेदनै!।

किन्नेश्चित तथाळ्यं परं तुष्यामि पार्वति!॥

रम देवि! प्रश क्रळे जीनी/कं सर्वेदेनते!।

किन्नवाक्षिन्नसिळ्कं सदेवासुर्राकतरेः॥

प्रयच्छामि दिवं देवि!यो मिक्कार्चने रतः।

ळळा सर्वास्य पीपानि निगेदो द्रायकत्स्यः॥

मन्मना सनम्खारो मरमेव प्रतिपद्यते॥"

इति वीरमिनोदयप्टतस्वन्यप्रायम् ॥
इत्यविभिवेश पूजादिकतं यया,—

"वस्यपूतजलेतिकुं साम्या सम सामवाः।
स्वायासाम्यभागं पलमाप्नोति सत्तमः॥
सुगन्धिचन्दनर्गे तिकुमासिष्य अस्तितः।
सासिष्यते सुरस्वीभः सुगन्धेयं कहंमेः॥

इति तन्तेव ॥॥॥

लिङ्गपूजाया खनर्यो होत्रः तत्पूजामनस्य यथा,
"विना निङ्गासैनं यस्य कालो ग्रन्कति निख्यः।
महाहानिर्भवेत्तस्य दुर्गतस्य दुराक्षनः।
एकतः सम्बदानानि जतानि विविधानि च।
वीर्थानि नियमा यज्ञा निङ्गाराधनमेकतः॥